

До сега въ родопскитѣ планини се открили на много мѣста камъни въглища; може би, че ще се откриятъ и още други. Нѣ чини ми се, че е въобще характеристично за Родопитѣ намиранieto на камъни въглища въ плитки пластове. Най-голѣма надѣжда за откритие износно количество камъни въглища въ Родопитѣ може да има околността на с. Бѣлово (до р. Марица).

Мнимитѣ надѣжди за откритието камъни въглища въ околността на Пловдивъ при с. Изворъ, Сотира, Ново-Село, не се основаватъ на научни истинни основи. Въ тѣзи мѣста сегисъ-тогисъ се откриватъ малки, незначителни пластове отъ черни („гагатъ“) неогенени камъни въглища, които нѣматъ никакво практическо значение.

Отъ Бѣловскитѣ лигнитически въглища искатъ да правятъ тухли (брикети *briquettes de charbon*), които щѣхъ да принасятъ за проданъ въ Пловдивъ и пр.

Въ Франция, отъ раздробени въглища, правятъ тухли, които сж 6 прѣста дълги и 2 широки; тѣ служатъ за горение.

Брикети правени отъ добри въглища, сж най-чисто гориво; запалватъ се много лесно и равномѣрно образуватъ голѣма топлина. Брикетитѣ изгарятъ безъ сгурия и оставятъ само бѣлъ пепелъ.

Въ Брюль, близу до Келнъ (Нѣмско) вадятъ изъ земята една боя, нарѣчена „келнска умбра“, която е вапцана отъ бури въглища. Въ България, въ Хайнкюйский (Колупченский) проходъ, до Дрентъ и пр. употребяватъ „черна боя“, която е вапцана съ камъни въглища.

Въ турско врѣме (1874—75) се открихъ хубави черни въглища на западъ отъ Бѣлоградчикъ въ долината на рѣка Стайковци. Споредъ проф. Тула, дебелината на тѣзи камъни въглища била слаба. Най-дебелата жилка нѣмама по-вече отъ 50 с. м. Количеството на тѣзи въглища е незначително и разработванието имъ невѣзможно. Бѣлоградченскитѣ въглища горятъ прѣвѣсходно съ силенъ пламъкъ. Въ тѣхъ г. Тула е намѣрилъ добри упавени растителни остатоци (*Calamites* и пр.), които сж характеристични за формацията на долний диасъ.

Отъ анализътъ, направенъ въ лабораторията на виенскій царско-кравевскій геологический институтъ (Период. Спис. V) се вижда, че до сега намѣренитѣ въглища въ отечеството ни